Ett øyeblikk

En av dørene var stengt. I det minste en av dem. Kanskje begge. En av dem. Han visste bare ikke hvilken. Eller hvilke. Begge?

Begge dørene. Han står midt i rommet. Han går bort til vinduet. Han står ved vinduet. Han står og ser ut av vinduet. Han ser ned mot gaten. Han ser henne komme ned gaten. Han ser det.

Han har forlatt rommets sentrum og beveget seg mot periferien. Han står ved vinduet og ser. Han ser at hun kommer inn i huset. Han hører lyden av skrittene hennes opp trappen. Lyden av skrittene hennes bortover korridoren. Bortover korridoren frem til døren. Den andre døren. Den er stengt. Han er helt sikker på det. Helt sikker.

Det er to dører. En av dem er stengt. I det minste en av dem. Hun står ved den ene. Han står ved den andre. Stengte dører. Ingen av dem er i alle fall åpne.

Han står ved den ene døren. Hun står ved den andre døren. Hun åpner den. Og går inn.

Han står ved vinduet og ser ut.

Hun står ved vinduet og ser ut.

I et kort øyeblikk. Et øyeblikk bare.

I et kort øyeblikk vikles blikkene deres i hverandre. Knute.

Ett øyeblikk bare.